

STEČAJNI UPRAVITELJ

Ante Gabelica

Mažuranićevo šetalište 55, 21000 Split Tel/Fax: 021/785 406 Mob: 098/914 3187 E-mail: antegabelica1@gmail.com

TRGOVAČKI SUD U SPLITU

Sukoišanska 6

21 000 SPLIT

za

VISOKI TRGOVAČKI SUD

REPUBLIKE HRVATSKE

Split, dne 21.12.2021.

St-168/2014

STEČAJNI DUŽNIK: ADRIATIC d.d. u stečaju, Obala Kneza Branimira 8,
21 000 Split, OIB: 31076464103

PODNOŠITELJ ŽALBE: Stečajni upravitelj Ante Gabelica, Split, Mažuranićevo šetalište 55.

**ŽALBA NA RJEŠENJE O ODREĐIVANJU NAGRADE
OD 14.12.2021.GODINE**

U predmetu Naslovnog suda
pod posl.br. St-168/2014.

Dvostruko.
Prilozi.

Uvodno naznačenim rješenjem Naslovni sud je odredio nagradu za rad stečajnim upraviteljima Zoranu Miletići i Anti Gabelici na način kako je to naznačeno u izreci pobijanog rješenja.

Na navedeno rješenje ovdje iskazani stečajni upravitelj Ante Gabelica izjavljuje žalbu te pobija rješenje u cijelosti iz razloga kako slijedi:

1. *Pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja*
2. *Pogrešne primjene materijalnog prava*

1. Prvostupanjski sud pogrešno je utvrdio činjenično stanje.

1.1. Iz obrazloženja pobijanog rješenja bi proizlazilo kako je Naslovni sud pri odmjeravanju nagrade uzimao u obzir količinu i vrstu posla za svakog stečajnog upravitelja, kao i „cjelokupno utvrđeno činjenično stanje predmeta“ što bi služilo kao temelj za određivanje nagrade u dosuđenim omjerima. No prednje po sudu podnosioca ove žalbe nije točno, jer je prvostupanjski sud propustio potpuno i pravilno utvrditi činjenično stanje prije donošenja pobijanog rješenja.

Naime, u svom podnesku dostavljenom na spis i objavljenom dana 27.09.2021.godine, sam sudu i vjerovnicima dostavio konkretne dokaze da je stečajni upravitelj Zoran Miletić, i to neposredno nakon stupanja na svoju dužnost (lipanj 2015.godine) angažirao treće osobe i sa istima zaključio Ugovore o djelu za obavljanje određenih poslova u ime stečajnog dužnika, te istima (u njihovu korist) sa poslovnog računa stečajnog dužnika isplatio ukupan iznos od 35.800,00 kuna, a da po istim Ugovorima nikad nije niti obračunao a niti platio pripadajući poreze i doprinosi u korist državnog proračuna RH-e i drugih tijela (mirovinski i zdravstveni fondovi), što je bila zakonska dužnost društva Adriatic d.d. u stečaju kao isplatitelja tih iznosa. Čak štoviše, Zoran Miletić nikad nije niti Poreznoj upravi dostavio JOPPD obrasce povodom izvršenih isplata trećim osobama, niti je zbog navedenog Porezna uprava imala bilo kakva saznanja o zaključenim Ugovorima o djelu temeljem kojih je nastala obveza na plaćanje pripadajućih poreza i doprinosa.

Opisanim postupanjem od strane društva Adriatic d.d. u stečaju tada zastupanog po Zoranu Miletiću pričinjena je šteta Republici Hrvatskoj kao vjerovniku stečajne mase, jer su porezi i doprinosi po Ugovorima o djelu iz 2015. godine tada i dospjeli te su isti morali biti obračunati i plaćeni isti dan kad i neto isplate (12.06.2015. godine), dakle prije drugih isplata koje su umjesto vjerovniku stečajne mase RH, isplaćene ostalim vjerovnicima stečajne mase vidljivih na izvodu poslovnog računa stečajnog dužnika (npr. Hirnea, Ing Expert i sl.), a tražbina vjerovnika stečajne mase RH po navedenim osnovama do danas nije namirena.

O svemu navedenom sam detaljno izvijestio sud i vjerovnike u svom podnesku od dana 27.09.2021. godine te dostavio dokaze iz kojih nedvojbeno proizlaze prednje navedena utvrđenja (rješenje ODO-a iz kojeg su vidljivi rezultati izvida povodom prethodno podnijetih kaznenih prijavi, dostavljeni su i svi JOPPD obrasci koji su do tada u ime društva Adriatic d.d. u stečaju dostavljeni Poreznoj upravi i gdje je vidljivo da istoj nisu dostavljani JOPPD obrasci po navedenim isplatama iz lipnja 2015. g. i sl.). Čak štoviše, prvostupanjskom sudu je dostavljen i izvod prometa po računu stečajnog dužnika od otvaranja stečaja, zatim dostavljeno mu je i vještvo (Nalaz i mišljenje) stalnog sudskog vještaka za računovodstvo i financije mr. Ivica Babana u kojem su detaljno pojašnjene sve uplate i isplate sa poslovnog računa stečajnog dužnika za vrijeme dok je stečajni upravitelj bio Zoran Miletić, dostavljeno je sudu i očitovanje kako predmetno potraživanje RH-e kao vjerovnika stečajne mase nije zastarjelo. Konačno u podnesku od 27.09.2021. godine (na str. 6.) je sudu predloženo i novo financijsko-knjigovodstveno vještačenje po vještaku kojeg odredi sud, i to ukoliko sve prednje navedene istom sudu nije dovoljno za utvrđenje da je radnjama Zorana Miletića i društva Hirnea d.o.o. (knjig. servis kojeg je on angažirao) oštećena upravo RH kao vjerovnik stečajne mase, kao i radi točnog utvrđenja koliki joj konkretno iznos sada treba biti isplaćen iz stečajne mase radi ispravka opisanih nezakonitosti.

DOKAZ: *Uvid u vještvo mr. Ivica Babana koje se dostavlja u prilogu, a koje prileži i spisu.*

Uvid u podnesak objavljen na e-oglasnoj ploči dana 27.09.2021. g., koji se dostavlja u prilogu.

No ništa od navedenog prvostupanjski sud nije prihvatio niti je po istim prijedlozima na bilo koji način postupao.

U kontekstu navoda iz obrazloženja pobijanog rješenja, držim kako nisu potpuno objektivni navodi iz istoga u dijelu gdje se navodi kako je trenutno uređujući sudac imenovan tek 01.04.2019. godine, te kako ranije uređujući stečajni sudac nije „donio rješenje o razrješenju stečajnog upravitelja“ Zorana Miletića povodom prethodnih optužbi istih od strane određene skupine vjerovnika na rad istog stečajnog upravitelja.

Naime, upravo je sud koji je donio pobijano rješenje i to temeljem svih dokaza (službenih isprava) iznijetih u mom podnesku od dana 27.09.2021. godine (a po mom subjektivnom mišljenju i temeljem svih ranijih podataka) mogao, a svakako prije donošenja rješenja o određivanju nagrade (opet po mom mišljenju) trebao utvrditi jesu li navedene okolnosti točne (ukoliko je sumnjao u vjerodostojnost istih), a što je vrlo jednostavno mogao učiniti angažiranjem financijsko-knjigovodstvenog vještaka na okolnost svih uplata i isplata po poslovnom računu stečajnog dužnika odnosno uredno vođenja financijsko-materijalnog poslovanja stečajnog dužnika. *Ukoliko bi se izvođenjem i takvog dokaza došlo do zaključka kako su moja utvrđenja utemeljena na službenim ispravama istinita (a jesu, što će kasnije biti potvrđeno i Poreznim rješenjem) onda je notorno kako je raniji stečajni upravitelj, u tom dijelu postupao nezakonito, čak štoviše isto bi upućivalo da su se u njegovom ponašanju ostvarila obilježja određenih kaznenih djela, i zbog kojih okolnosti isti u najmanju ruku nema pravo na bilo kakvu nagradu u ovom stečajnom postupku. Ukoliko to pak nije točno, i ukoliko su svi moji navodi neistiniti (radi se o ozbiljnim optužbama zbog kojih sam protiv istih preuzeo i kazneni progon) , tada ja kao stečajni upravitelj u najmanju ruku nemam pravo na nagradu, jer svojim izvješćima dovodim u zabludu sud i vjerovnike!*

Da je tome tako svjedoči i okolnost kako je u predmetu Trgovačkog suda u Splitu koji se pred istim sudom vodi pod posl.br. St-397/2013 tamo uređujući sudac svojim rješenjem od dana

04.10.2021.godine, a nakon opetovanih primjedbi na rad tamo imenovanog stečajnog upravitelja (radi se upravo o gospodinu Zoranu Miletiću kao stečajnom upravitelju i tog društva) odredio „ izvesti dokaz knjigovodstveno - financijskim vještačenjem na okolnosti urednog vođenja financijsko-materijalnog poslovanja dužnika za razdoblje od otvaranja stečajnog postupka do dana izrade nalaza i mišljenja“. U međuvremenu je dostavljen nalaz i mišljenje vještaka, u kojem su otkrivene određene nepravilnosti u postupanju istog stečajnog upravitelja, a na koje se ovaj sada ima pravo očitovati.

DOKAZ: Uvid u Rješenje Trgovačkog suda u Splitu pod posl.br. St-397/2013 od dana 04.10.2021.godine, koje se dostavlja u prilogu, do potrebe uvid e-predmet.

Suprotno navodima iz obrazloženja pobijanog rješenja od dana 14.12.2021.godine, prethodno uređujući stečajni sudac, kao uostalom niti skupština vjerovnika, tada (dakle tijekom 2015.godine), a niti kasnije, sve do mog podneska od 27.09.2021.g., nisu imali saznanja da raniji stečajni upravitelj, nije u ime stečajnog dužnika platio dužna davanja Republici Hrvatskoj, već je novčana sredstva iz stečajne mase (a koja su tada nesporno postojala na računu) plaćao u korist drugih vjerovnika stečajne mase (npr. za svoj službeni put, knjigovodstvu kojeg je on sam i angažirao, društvu Ing Expert kojeg je opet on sam angažirao i sl.), što je sve vidljivo i iz prometa po računu stečajnog dužnika kojeg sam dostavio sudu i vjerovnicima.

Ovdje se opetovano ukazuje i na praksu VTSRH-e u svojoj odluci Pž-4491/08 od dana 23.12.2008.godine, kojim je potvrđeno rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu posl.br. XX St-395/01 od 21.05.2008.g., između ostalog navodi sljedeće: “ sud je zaključio kako su navedene razlike između podataka iz mjesečnih izvješća stečajnog upravitelja sa neslaganjima s podacima iz bruto bilance, nedopustive i kako se to ne može tumačiti kao slučajna greška, već kao svjesno iznošenje neistinitih podataka o ostvarenim troškovima. Uz navedeno, stečajni upravitelj je prostore dužnika dao u zakup i ti su ugovori štetni za stečajnu masu, jer ne definiraju poslovni prostor, a niti su fakture ispostavljene u skladu s tim ugovorima“

DOKAZ: Uvid u citiranu odluku VTSRH-e, br. Pž-4491/08, koja se dostavlja u prilogu.

Međutim, u obrazloženju pobijanog rješenja od 14.12.2021.g. se uopće ne navodi okolnost kako je raniji stečajni upravitelj na spis dostavljao nevjerodostojna (netočna) financijska izvješća niti se navode okolnosti (dokazi iz mog podnesak od 27.09.2021.g.) koje su to nedvojbeno upućivale, a upravo je sud koji je donio pobijanu odluku to mogao, a po mišljenju podnositelja ove žalbe i bio dužan utvrditi prije donošenja pobijanog rješenja. **Obzirom kako u pobijanom rješenju to nije napravljeno (utvrđeno) time je i ostvaren žalbeni razlog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.**

1.2. Konačno za istaknuti jest kako sam dan nakon objave Rješenja o određivanju nagrade tj. dana 15.12.2021.godine (dakle prvostupanijski sud definitivno nije znao za njegov sadržaj prilikom donošenja pobijanog rješenja) preuzeo Porezno rješenje doneseno od strane Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Split, Klasa: UP/i-423-05/2021-01/1, Urbroj: 513-07-17-21-2 od dana 30.11.2021.godine, kojim su poreznom obvezniku Adriatic d.d. u stečaju za 2015. i 2016.godinu utvrđeni manje obračunati porezi i doprinosi za mirovinsko osiguranje, zdravstveno osiguranje i kao i manje obračuna ti porez na dohodak u ukupnom iznosu od 45.524,83 kuna, i to kako slijedi:

-glavnica obveze doprinosa kod manje obračunatih doprinosa za mirovinsko i zdravstveno osiguranje za 2015.g. i 2016.g., te obveza poreza kod manje obračunatih poreza i prireza na dohodak za 2015. i 2016.godinu iznose ukupno 36.562,03 kuna (8.224,12 kn + 1.034,48 kn + 2.741,37 kn + 344,83 kn + 8.224,12 kn + 1.034,48 kn + 10.965,54 kn + 1.379,31 kn + 1.096,54 kn + 1.517,24 kn)

-kamate obračunate na manje obračunate doprinosa za mirovinsko i zdravstveno osiguranje za 2015. g. i 2016.g. iznose za razdoblje od 13.06.2015.godine odnosno 16.01.2016.godine do 29.11.2021.godine iznose iznosi ukupno 8.962,80 kuna (3.461,20 kn + 380,00 kn + 1.153,73 kn + 126,67 kn + 3.461,20 kn + 380,00 kn)

DOKAZ: Uvid u citirano Porezno rješenje doneseno od strane Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Split, Klasa: UP/i-423-05/2021-01/1, Urbroj: 513-07-17-21-2 od dana 30.11.2021. godine, preuzeto na pošti dana 15.12.2021. godine, koje se dostavlja u prilogu.

Iz obrazloženja spomenutog Poreznog rješenja je razvodno kako je na temelju zahtjeva Županijskog državnog odvjetništva, a temeljem prethodno utvrđenih činjenica u provođenju stečajnog postupka (a to su upravo činjenice utvrđene u podnesku ovdje iskazanog stečajnog upravitelja objavljenom na e-oglasnoj ploči dana 27.09.2021. godine) utvrđeno kako su temeljem zaključenih Ugovora o djelu društva Adriatic d.d. u stečaju sa fizičkim osobama istima isplaćena sredstva sa žiro računa stečajnog dužnika otvorenog pri Erste & Steiermarkische bank d.d., IBAN: HR7024020061100741285, broj računa: 1100741285, dana 12.06.2015.g. i 15.01.2016.g. izvršene isplate u ukupnom neto iznosu od 35.800,00 kuna, a da nadležnoj Poreznoj upravi nisu dostavljeni JOPPD obrasci, niti je Porezna uprava imala saznanja o zaključenim ugovorima o djelu. Također je navedeno kako je zaključenjem Ugovora o djelu između društva Adriatic d.d. u stečaju kao naručitelja i fizičkih osoba kao izvršitelja, za isplatielja Adriatic d.d. u stečaju nastala obveza plaćanja poreza na dohodak regulirana tada važećim odredbama Zakona o porezu na dohodak, kao i obveza plaćanja mirovinskog i zdravstvenog doprinosa prilikom isplate drugog dohotka, a prema odredbama tada važećeg Zakona o doprinosima kod isplate ugovorenog primitka. Dalje je u obrazloženju predmetnog Poreznog rješenja poblize navedeno kako su i iz kojih razloga su utvrđene obveze poreza na drugi dohodak, prireza porezu na drugi dohodak i doprinosa i dr.

DOKAZ: Kao gore.

Dakle i spomenuto Porezno rješenje definitivno potvrđuje sve ono što sam ja tvrdio tijekom postupka, odnosno ono što sam u podnesku od 27.09.2021.godine prvostupanjskom sudu koji je donio pobijano rješenje čak predlagao utvrditi posebnim vještačenjem (ukoliko je isti sumnjao u vjerodostojnost mojih navoda). Ako je sve to točno (a sadržaj Poreznog rješenja nedvojbeno upućuje da jest) nejasnim ostaje kako bilo koji stečajni upravitelj i to u bilo kojem postupku može dobiti bilo kakvu nagradu?

Obzirom kako prema stanju spisa proizlazi kako u stečajnoj masi ipak postoje odnosno kako će nakon isplate nagrade stečajnog upravitelja preostati određena sredstva (oko 100 tisuća kn) za namirenje i tih tražbina RH-e, te obzirom kako prema redosljedu namirenja tražbina vjerovnika stečajne mase normiranog odredbama Stečajnog zakona (čl. 85 SZ /96) proizlazi da bi upravo te obveze prema RH u nastavku postupka trebale kao prve biti plaćene istom vjerovniku stečajne mase (jer su od neplaćenih kao prve i dospjele, i to još dana 12.06.2015.godine), to su opisanim postupanjem stvorene pretpostavke za namirenjem RH-e kao vjerovnika stečajne mase.

1.3. No u duhu utvrđenja iz pobijanog rješenja kojim je ranije stečajnom upravitelju određena nagrada u visini od 220.500,00 kuna postavlja se pitanje što bi u konkretnom slučaju bilo da u stečajnoj masi nema tih cca. 100 tisuća kuna „viška“? Kako bi u tom slučaju, pod pretpostavkom postojanja utvrđenja iz predmetnog Poreznog rješenja, RH kao vjerovnik stečajne mase uopće mogla biti namirena? Iz čega? Izvjesno je da bi u takvoj situaciji RH zastupana po nadležnom državnom odvjetništvu kao vjerovnik stečajne mase imala pravo tražiti naknadu štete od ranijeg stečajnog upravitelja jer je isti prednje opisanim (ne)postupanjem evidentno povrijedio svoje dužnosti i time prouzročio štetu RH u visini neplaćenih joj poreza i doprinosa! Bili bi potpuno nelogično za takav „učinak“ prema jednom od vjerovnika stečajne mase (ovdje prema RH) bilo kojeg stečajnog upravitelja (pa tako i prethodno imenovanog) sada od strane drugog državnog tijela RH-e (Trgovačkog suda) nagrađivati u bilo kojem iznosu, pa tako i u onom koji mu je određen pobijanim rješenjem.

2. Prvostupanjski sud je pogrešno primijenio materijalno pravo.

2.1. Nagradu stečajnom upravitelju određuje stečajni sudac sukladno odredbi čl. 94. Stečajnog zakona, imajući u vidu obujam i složenost poslova i rad stečajnog upravitelja. Međutim, sam iznos nagrade ovisi prvenstveno o složenosti poslova koje je obavio **i ocjene stečajnog suca o kvaliteti rada stečajnog upravitelja.** Na prednje navedeno upućuje i sudska praksa, konkretno odluka VTSRH-e posl.br. 73 Pž-2196/2019-2 od dana 03.04.2019.godine, koja se dostavlja u prilogu. Nadalje, i Rješenjem VTSRH-e

pod poslovnim brojem Pž-6340/16 od 22.09.2016.godine je određeno kako „iznos nagrade ovisi prvenstveno o vrijednosti unovčene imovine i ocjene stečajnog suca o kvaliteti rada stečajnog upravitelja“. (Citat iz knjige *Komentar Stečajnog zakona*, autor Jelena Čuveljak, str. 285.)

Na navedeno konačno upućuje i ranija sudska praksa, praksa, konkretno rješidba VTSRH-e posl.br. Pž 7934/04-3 OD 27.09.2006.godine, koja se dostavlja u prilogu.

DOKAZ: Uvid u rješenje VTSRH-e posl.br. 73 Pž-2196/2019-2 od dana 03.04.2019.godine, koje se dostavlja u prilogu.
Uvid u rješenje VTSRH-e posl.br. Pž 7934/04-3 OD 27.09.2006.godine, koja se dostavlja u prilogu.

2.2. Uzimajući u obzir navedeno, i stavljajući ga u odnos sa obrazloženjem pobijanog rješenja, razvidno je prvostupanjski sud prilikom donošenja pobijanog rješenja nije dao ocjenu kvalitete rada stečajnog upravitelja Zorana Miletića, a niti je li isti uredno obavljao svoje dužnosti. Nastavno na navedeno, postavlja se pitanje na koji način je prvostupanjski sud u pobijanom rješenju cijenio slijedeće okolnosti:

-da je isti stečajni upravitelj bez suglasnosti skupštine i bez pravomoćne odluke stečajnog suca u ime stečajnog dužnika pokrenuo parnice za pobijanje upisanih založnih prava?

-da je tom prilikom, i to suprotno izričitoj skupštinskoj odluci od 20.04.2017.g., u ime stečajnog dužnika dao punomoć za sastavljanje i podnošenje takvih tužbi dao odvjetničkom društvu, i to začudo istom onom odvjetničkom društvu koje je sastavili pravna mišljenja o opravdanosti podnošenja takvih tužbi, a za koja su kasnije dostavljeni dokazi da je i to mišljenje potpuno neosnovano u odnosu na tužbu protiv društva Adria Resorts d.o.o.?

-da je imao brojne propuste u čuvanju imovine društva u odnosu na uključivanje elek.energije kao osnovne pretpostavke čuvanja istog objekta a o čemu je iznosio neistine sudu i skupštini vjerovnika?

-konačno i pravomoćnim rješenjem o namirenju Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj St-168/2014-755 od 29. rujna 2020.godine, a koje je potvrđeno rješenjem Visokog Trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. 12 Pž-4777/2020-2 doneseno dana 03.12.2020.godine, je utvrđeno da obveze stečajne mase nastale za vrijeme dok je stečajni upravitelj bio Zoran Miletić ili koje su posljedica njegovog rukovođenja postupkom (a radi se o iznosu od cca. 2.800.000,00 kuna) ne predstavljaju „neizravne“ troškove unovčenja, te da „svi vjerovnici stečajne mase, koji će eventualno ostati nenamireni, mogu protiv stečajnog upravitelja poduzeti odgovarajuće pravne radnje, naravno uz dokazivanje da su ispunjene sve potrebne pretpostavke za naknađivanje štete“, kako je to naznačeno na str. 20. istog rješenja. **Prednje navedeno, a što je uistinu rijedak slučaj u praksi uopće, nedvojbeno ukazuje da raniji stečajni upravitelj, u najmanju ruku nije vodio računa o predviljivim obvezama stečajne mase što je bio dužan činiti sukladno izričitoj zakonskoj odredbi normiranom čl. 157. SZ-a .... No u pobijanom rješenju je po mišljenju podnositelja ove žalbe izostala i ocjena takvog postupanja, kao i ocjena da li je navedenim postupanjem isti uredno obavljao svoju dužnost.**

DOKAZ: Uvid u rješenje o namirenju u predmetu St-168/2014 od 29.09.2020.g., koje se dostavlja u prilogu.

2.3. Na brojne nepravilnosti postupanju istog stečajnog upravitelja je prvostupanjski sud upozoren i u podnescima stečajnog i razlučnog vjerovnika Adria Resorts d.o.o. od dana 23.11.2016.g. i 20.12.2016.g., i 18.04.2017.godine a koji uostalom i prileže stečajnom spisu, a i u mojim podnescima od 11.03. i 20.04. 2020.godine, koje navode ne bih ovim putem opetovano ponavljao.

DOKAZ: Uvid u citirane podneske stečajnog i razlučnog vjerovnika Adria Resorts d.o.o. od dana 23.11.2016.g. i 20.12.2016.g., i 18.04.2017.godine, uvid u moje podneske od 11.03.2020.g. i 20.04.2020.godine, koji se dostavljam u prilogu.

2.4. Okolnost da ranije uređujući sudac nije razriješio ranijeg stečajnog upravitelja zbog nesavjesnog obavljanja dužnosti ne bi smjela značiti znači da sud koji je donio pobijano rješenje nije dužan ulaziti u ocjenu sadržaja rada tog stečajnog upravitelja, kao i dati konkretno obrazloženje takve ocjene te je li isti

u tom vremenskom periodu uredno obavljao svoju dužnost. Naime, upravo je raniji stečajni upravitelj na spis dostavio nekakvo pravno mišljenje o navodnoj osnovanosti tužbe radi pobijanja upisane hipoteke društva Adria Resorts d.o.o., a za koju se je kasnije pokazalo da je potpuno neosnovana, tj. da se u konkretnom slučaju ne radi o pobojoj pravnoj radnji jer postoji sudska praksa izražena kroz rješidbe Vrhovnog suda RH-e u predmetu Revt-45/2012 (presuda i rješenje od 12.02.2013.godine), rješidbu Visokog trgovačkog suda RH-e u predmetu Pž 2810/2015 (presuda i rješenje od 26.04.2017.godine), rješidbu Vrhovnog suda RH-e broj Revt-65/07-2 (presuda i rješenje od 03.10.2007.godine), rješidbu Visokog Trgovačkog suda RH-e br. Pž-4280/02 od 21.06.2005.godine, rješidbu Visokog trgovačkog suda RH-e broj Pž-4611/06 od dana 14.04.2009.godine, a iz kojih rješidbi se, suprotno navodima iz pravnog mišljenja, nedvojbeno izvodi zaključak da se u konkretnom slučaju ne radi o radnji stečajnog dužnika bez naknade, a što za posljedicu ima činjenicu meritorne neosnovanosti podnesene tužbe i postavljenog tužbenog zahtjeva u pravnoj stvari tužitelja Adriatic d.d. u stečaju protiv tuženika Adria Resorts d.o.o., što je vidljivo i iz podneska istog vjerovnika od 12.02.2019.godine.

DOKAZ: Uvid u podnesak Adria Resorts d.o.o. od 12.02.2019.godine, koji se dostavlja u prilogu.

No usprkos navedenom, tužba je od strane ranijeg stečajnog upravitelja podnesena i to bez postojanja zakonskih pretpostavki za njeno (njihovo) podnošenje, a svojom odlukom Visoki Trgovački sud Republike Hrvatske broj Pž-3456/2017-2 od 7. lipnja 2017. godine, je ukinuo i to bez potrebe vraćanja na ponovni postupak rješenje Trgovačkog suda u Splitu broj St-168/2014 od 2. svibnja 2017. godine doneseno po ranijem uređujućem sucu, i koja odluka VTSRH-e je zapravo predstavljala pravni temelj za njihovo povlačenje. Nakon toga je slijedio potpuno nepotrebno kompliciran postupak vezan uz povlačenje tih tužbi i to bog nezadovoljstva dijela bivših radnika oko toga iako su odluke kojima je dana suglasnost za povlačenje istih bile potvrđene i od strane prvostupanjskog i od strane drugostupanjskog suda, što je i javno objavljeno. To je posljedično dovelo i do odugovlačenja samog postupka unovčenja hotela Marjan (što bi trebao biti osnovni smisao stečajnog postupka) jer hotel nije mogao biti prodan dok egzistiraju takve nepropisno podnesene tužbe. Svega navedenog ne bi bilo bez prethodno opisanog postupanja ranijeg stečajnog upravitelja koje je potpuno protivno odredbama Stečajnog zakona. Stoga nejasnim ostaje na koji način se je i ta okolnost u pobijanom rješenju uzela u obzir prilikom ocjene kvalitete rada ranijeg stečajnog upravitelja.

2.5. Konačno, postoje okolnosti iz kojih bi se moglo zaključiti da su u pobijanom rješenju nedosljedno (nekonzistentno), primijenjeni kriteriji istog suda u odnosu na ocjenu doprinosa i kvalitete rada pojedinog od stečajnih upravitelja u situaciji kad je tijekom postupka došlo do razrješenja ranijeg stečajnog upravitelja. Na prednje navedeno upućuje i rješenje o određivanju nagrade u predmetu Trgovačkog suda u Splitu posl.br. St-456/2016 od 27.05.2020.godine, gdje je od strane istog suda ranijem stečajnom upravitelju određeno 15 % nagrade, a ovdje iskazanom stečajnom upravitelju određeno 85 % nagrade, a ukoliko se postupanje razriješenih stečajnih upravitelja u tom i ovom postupku stavi u odnos, za zaključiti jest da u tom stečaju nije bilo niti približno onoliko propusta i nepravilnosti u obavljanju poslova stečajnog upravitelja kao u ovom predmetu.

DOKAZ: Uvid u Rješenje o određivanju nagrade u predmetu Trgovačkog suda u Splitu posl.br. St-456/2016 od 27.05.2020.godine.

2.6. Sve navedeno upućuje kako je u pobijanom rješenju pogrešno primijenjeno i materijalno pravo. Naime, postavlja se logično pitanje, koji je smisao nabrajanja svih izvješća o tijeku stečajnog postupka i stanju stečajne mase dostavljenih na spis od strane ranijeg stečajnog upravitelja (točka 29. pobijanog rješenja) kad je osnovni dio svakog od tih izvješća (financijski dio) evidentno neistinit, jer su u njemu od strane ranijeg stečajnog upravitelja sudu i vjerovnicima zatajene obveze stečajnog dužnika prema određenom vjerovniku stečajne mase (konkretno prema RH) a koje obveze i danas terete stečajnu masu? U kontekstu prednje navedenih okolnosti, razvidno je kako je u pobijanom rješenju izostala bilo kakva ocjena vjerodostojnosti sadržaja takvih izvješća o stanju stečajne mase. Po mišljenju podnositelja ove žalbe, takva izvješća (i to sva dostavljena na spis nakon ispitnog i izvještajnog ročišta) od strane ranijeg stečajnog upravitelja nemaju (ne bi smjela imati) bilo kakvu vjerodostojnost (neistinita su), te se ista

niti ne bi smjela uzimati u pozitivan (afirmativan) doprinos kvalitete rada ranijeg stečajnog upravitelja, kako je to proizlazi iz pobijanog rješenja, već upravo suprotno.

2.7. Također, u obrazloženju pobijanog rješenja (točka 29.) se dalje navodi kako je isti upravitelj angažirao vještaka građevinske struke, vještaka financijsko računovodstvene struke i odvjetnika radi davanja pravnog mišljenja. No ono što nije navedeno u pobijanom rješenju jest činjenica da raniji stečajni upravitelj prilikom angažiranja istih nije uopće vodio računa o predvidljivim obvezama stečajne mase kod angažiranja istih, a što se nedvojbeno može zaključiti iz prednje citiranog obrazloženja rješenja o namirenju donesenog od strane prvostupanjskog suda dana 29.09.2020.godine. Naime kako je to uvodno naznačeno do sada nastale a nenamirene obveze stečajne mase iznose više od dva milijuna i osamsto tisuća kuna , a radi se o obvezama stečajne mase nastalim direktno od radnji poduzetih od strane ranijeg stečajnog upravitelja. Među istima su i troškovi vještačenja koja su naručena od strane bivšeg stečajnog upravitelja (Ing Expert i V. Krklec), kao i dostavljeni račun za izradu pravnog mišljenja od strane OD Madirazza & partneri, i koje radnje se pobijanim rješenjem evidentno pozitivno (afirmativno) vrednuju u odnosu na ocjenu rada ranijeg stečajnog upravitelja. Raniji stečajni upravitelj nije imao suglasnost opteretiti stečajnu masu nastalim troškovima povodom izrade navedenih vještačenja, odnosno pravnih mišljenja, i to u onoj mjeri u kojoj su oni nastali ukoliko mu upravo toliku visinu tih istih troškova ne bi odobrila tijela stečajnog postupka, a što ovdje nije bio slučaj. Za istaknuti je kako je u tom pravcu bilo za očekivati da će raniji stečajni upravitelj od strane navedenih vještaka, odnosno odvjetnika, najprije dobiti ponudu- predračun za izradu njihovih usluga, zatim ga prezentirati skupštini vjerovnika i tražiti njihovu suglasnost za prihvrat takve ponude, i tek po prihvaćanju takve ponude krenuti u njihovu realizaciju, ili u protivnom, ukoliko ponuđena cijena skupštini ne bi odgovarala, onda tražiti druge vještake, odnosno druge odvjetnike čija cijena bi bila prihvatljiva skupštini vjerovnika (tijelima stečajnog postupka). No on to evidentno nije napravio, sam je u ime stečajnog dužnika evidentno prihvatio ponude navedenih vještaka, odnosno odvjetnika, čime je opet sam (bez suglasnosti drugih tijela stečajnog postupka) stečajnu masu opteretio u navedenom iznosu. Nastavno na navedeno, za istaknuti jest da je sukladno članku 157. SZ-a, a koji sadržajno odgovara članku 87.a Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96., 29/99., 129/00., 123/03., 82/06., 116/10., 25/12., 133/12. i 45/13. – u daljnjem tekstu: SZ/96), stečajni upravitelj tijekom cijeloga postupka dužan voditi računa o tome da se iz stečajne mase osiguraju sredstva potrebna za namirenje predvidivih obveza stečajne mase, a prigodom isplate pojedinih obveza stečajne mase dužan je izdvojiti sredstva potrebna za namirenje takvih obveza za koje se osnovano može pretpostaviti da bi ih trebalo namiriti u budućnosti. Opisanim postupanjem raniji stečajni upravitelj evidentno nije vodio računa o toj svojoj obvezi, a u pobijanom rješenju je izostala bilo kakva ocjene kvalitete rada ranijeg stečajnog upravitelja i u tom dijelu.

2.8. Netočan je (točnije paušalan ili uopćen) navod iz obrazloženja pobijanog rješenja prema kojem je isti navodno „organizirao čuvanje imovine dužnika od uništenja i propadanja“ kad je to protivno dokazima koji prileže spisu (bez električne energije objektivno nije bilo moguće organizirati bilo kakvo ozbiljnije čuvanje imovine dužnika od uništenja i propadanja), a spisu prileže dokazi da to nije napravio raniji stečajni upravitelj, već upravo potpisnik ove žalbe.

2.9. U odnosu na navod iz obrazloženja pobijanog rješenja iz kojeg bi proizlazilo da je raniji stečajni upravitelj ispitao i sve prijavljene tražbine prvog i drugog višeg isplatnog reda, za istaknuti jest kako je Uredbom o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima za ispitivanje prijavljenih tražbina (neovisno o njihovom broju), i to primjerice u predstečajnom postupku predviđena maksimalna nagrada od 20.000,00 kuna bruto (radi se o sadržajno istom postupku-ispitivanje pristiglih tražbina). Dakle nije sporno da je gospodin Miletić ispitao tražbine vjerovnika u navedenom broju, no taj dio sadržaja njegovog rada je nužno dovesti u korelaciju sa svim prednje opisanim nepravilnostima nastalim odmah nakon završetka ispitnog i izvještajnog ročišta, a što u pobijanom rješenju evidentno nije napravljeno.

3. Radi svega navedenog predlaže se pobijano rješenje preinačiti na način da se prvenstveno zbog utvrđenja iz pravnog akta donesenog od strane javnog tijela tj. zbog sadržaja Poreznog rješenja od 30.11.2021.g. a koje nesporno ukazuje na činjenicu oštećenja RH-e kao jednog od vjerovnika stečajne

mase a što je evidentno posljedica nezakonitog postupanja ranijeg stečajnog upravitelja, u cijelosti odbije zahtjev istog za određivanjem nagrade u predmetnom stečajnom postupku, te da se nagrada u cijelosti odredi ovdje iskazanom stečajnom upravitelju. Podredno, predlaže se pobijano rješenje ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovni postupak i odlučivanje je li Zoran Miletić uredno obavljao svoju dužnost, i da li mu, shodno istim uvrđenjima pripada pravo na bilo kakvu nagradu u ovom postupku. U protivnom, pravomoćnošću ovakvog rješenja se zapravo daje legitimitet nagrađivanju nekog (bilo kojeg) stečajnog upravitelja od strane jednog tijela RH -e a (nadležnog Trgovačkog suda) i to sa bilo kojim iznosom (ovdje sa 220.000,00 kuna) u situaciji kad drugo tijelo RH-e (Porezna uprava) i to temeljem utvrđenja iz tog istog stečajnog postupka donosi akt iz kojeg proizlazi da ga je stečajni dužnik (ovdje društvo Adriatic d.d. u stečaju a kojeg je tada kao stečajni upravitelj nesporno zastupao raniji stečajni upravitelj) oštetilo za bilo iznos (ovdje se radi o iznosu od 45.524,83 kuna), a što je nedopustivo.

Stečajni upravitelj,
Ante Gabelica.
